IslamHouse.com
مركز أصول العالمي للمحتوى الدعوي
Osoul Global Center
www.osoulcenter.com

ROMANIAN
Română
روماني

CORANUL
ŞI ŞTIINŢA MODERNĂ
compatibile sau incompatibile?

Zakir Abd Al-Karim Naik

Traducere:
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC) &
Gabriela Gharabli

Revizuit de:
Mariam Oana & Alya Iacob & Daniela Dinu & Alina Luminiţa Crăciun & Diana Asandei & Oana Fialcofschi

ROMANIAN
Română
روماني

القرآن والعلم الحديث توافق أم تعارض؟

(باللغة الرومانية)

ذاكر عبد الكريم نايك

ترجمة
المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
& جبريلا غرابلي

مراجعة:
مريم وانا & عليا يعقوب & دانيلا دينو
& ألينا لومينيتا كراسيون & دايانا أساندي & وانا فيالكوفسكي

بسم الله الرحمن الرحيم

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),
Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

CUPRINS

0. Cuvânt înainte
1. Provocarea Coranului
2. Astronomia
   - Crearea Universului: Big-Bang-ul
   - Masa gazoasă inițială, de dinaintea creării galaxiilor
   - Pământul are formă sferică
   - Lumina Lunii este o lumină reflectată
   - Mişcarea Soarelui
   - Soarele se va stinge
   - Materia interstelară
   - Expansiunea Universului
3. Fizica
   - Atomii se pot diviza
4. Hidrologia
   - Circuitul hidrologic al apei
   - Evaporarea
   - Vântul îmbibă norii
5. Geologia
   - Munții sunt ca niște țăruși
   - Munții sunt ferm fixați
6. Oceanografia
   - Bariera dintre apa dulce și apa sărată
   - Întunecimile din adâncurile mărilor
7. Botanica
   - Plantele sunt masculi și femele
   - Fructele sunt masculi și femele
   - Totul este creat în perechi
8. Zoologia
   - Animalele și păsările trăiesc în comunități
   - Zborul păsărilor
   - Albinele și ingeniozitatea lor
   - Pânza de păianjen, o casă fragilă
   - Modul de viață și comunicarea între furnici
9. Medicina
   - Mierea: vindecare pentru omenire
10. Fiziologia
   - Circulația sângelui și laptele
11. Embriologia
   - Musulmanii caută răspunsuri
   - Apa ieșită dintre coaste și piept
   - Nutfah – Picătura de lichid
   - Sulālah – Chintesența lichidului
   - Nutfatun amshāj – Lichidele amestecate
   - Determinarea sexului
   - Fetusul este protejat de trei straturi
   - Etapele embrionare
   - Embrion parțial format și parțial neformat
   - Simțul auzului și văzului
12. Știința generală
   - Amprentele
   - Receptorii durerii din piele
13. Concluzii

00

CUVÂNT ÎNAINTE

TOATĂ SLAVA I SE CUVINE LUI ALLAH ŞI TOATE

binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, asupra companionilor săi şi asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în

Ziua Judecăţii!

Încă de la începuturile vieţii umane pe această planetă, omul a încercat mereu să înţeleagă natura, locul său în schema creaţiei şi însuşi scopul vieţii. În această căutare a Adevărului, care se întinde pe mai multe secole şi cuprinde diferite civilizaţii, religia a modelat viaţa umană şi, într-o mare măsură, a determinat cursul istoriei. În timp ce unele religii s-au bazat pe textul scris, susţinut de către adepţii săi ca fiind de origine Divină, altele s-au bazat exclusiv pe experienţa umană.

Coranul, principala sursă a credinţei islamice, este o Carte considerată de către adepţii săi, musulmanii, a fi de origine Divină. De asemenea, musulmanii au credinţa fermă că aceasta este o călăuzire pentru întreaga omenire. Având în vedere că Mesajul Coranului este considerat a fi valabil pentru toate timpurile, acesta ar trebui să fie relevant pentru fiecare epocă. Dar trece oare Coranul acest test?

În această carte, voi prezenta o analiză obiectivă a credinţei islamice cu privire la originea Divină a Coranului, în lumina descoperirilor ştiinţifice confirmate.

În istoria civilizaţiei mondiale, a existat o perioadă în care „miracolele” sau acele lucruri care au fost percepute ca fiind minuni au avut prioritate în faţa raţiunii şi a logicii umane.

Desigur, definiţia „miracolului” este una simplă: un miracol este ceva care are loc în afara cursului normal al vieţii şi pentru care omenirea nu are nicio explicaţie. Cu toate acestea, trebuie să fim foarte atenţi atunci când acceptăm ceva ca fiind un miracol. În anul 1993, „The Times of India” din Mumbai a raportat că „un sfânt” cu numele de „Pilot Baba”a pretins că a stat scufundat în apă, într-un rezervor, în mod continuu timp de trei zile şi trei nopţi. Însă, atunci când reporterii au vrut să examineze partea inferioară a rezervorului de apă, în care a pretins că şi-a înfăptuit miracolul, el a refuzat să-i lase să facă acest lucru. El şi-a argumentat refuzul printr-o întrebare: cum poate fi examinat uterul unei mame care dă naştere unui copil? Evident, „sfântul” a avut ceva de ascuns! Ceea ce a pretins el a fost un truc simplu pentru a obţine publicitate. Cu siguranţă, nicio persoană modernă, care are chiar şi cea mai mică licărire de gândire raţională, nu ar accepta un astfel de „miracol”. Dacă astfel de minuni false sunt dovezi ale Divinităţii, atunci ar trebui să-i acceptăm pe toţi magicienii de renume mondial, cunoscuţi pentru trucurile lor magice, ingenioase, ca fiind adevăraţi dumnezei-bărbaţi!

O carte despre care se pretinde a fi de origine Divină este, de fapt, una despre care se pretinde a fi un miracol. O astfel de afirmaţie este uşor de verificat în orice epocă, conform standardelor acelei epoci. Musulmanii au credinţa fermă că Nobilul Coran este Revelaţia finală a lui Allah, miracolul miracolelor, fiind revelat ca o îndurare pentru întreaga omenire.

Haideţi să cercetăm veridicitatea acestei credinţe!

01

PROVOCAREA CORANULUI

Literatura şi poezia au fost mereu instrumente de exprimare a creativităţii umane în toate culturile. De asemenea, lumea a asistat la o epocă în care literatura şi poezia au ocupat o poziţie importantă, similară cu poziţia de care se bucură în prezent ştiinţa şi tehnologia.

Chiar şi oamenii de ştiinţă nemusulmani sunt de acord că Nobilul Coran este literatura arabă prin excelenţă – este cea mai bună literatură arabă de pe faţa Pământului.

Coranul provoacă omenirea să creeze ceva asemănător:
„Iar dacă vă îndoiţi de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceţi o Sură asemenea lui şi chemaţi martorii voştri cei afară de Allah, dacă sunteţi sinceri! ~ Şi dacă nu o faceţi - şi nu o veţi face! - atunci feriţi-vă de Focul care mistuie oamenii şi pietrele, pregătit pentru necredincioşi!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:23-24][1]

Provocarea Coranului este de a crea o singură Surah (Capitol) asemănătoare cu cele pe care el le conţine. Această provocare este adresată în mai multe rânduri pe parcursul întregului Coran. Provocarea de a crea o Surah de aceeaşi frumuseţe, elocvenţă, profunzime sau semnificaţie, care să fie cel puţin asemănătoare cu acelea din Coran, a rămas până în ziua de astăzi fără răspuns.

Cu toate acestea, omul modern, raţional, nu ar accepta o Scriptură religioasă

1 [2:23-24] indică Surah sau Capitolul 2, şi āyāt sau versetele 23 şi 24. Aceeaşi notaţie este folosită pe parcursul întregii cărţi

care spune, în cel mai frumos limbaj poetic, că Pământul este plat şi aceasta pentru că trăim într-o epocă în care raţiunea umană, logica şi ştiinţa au întâietate. Nu mulţi ar accepta ca limbajul minunat al Coranului să fie o dovadă a originii

sale Divine. Fiecare Scriptură care se pretinde a fi o Revelaţie Divină trebuie, de asemenea, să fie acceptată prin prisma raţiunii şi logicii proprii.

Celebrul fizician, laureat al Premiului Nobel, Albert Einstein a spus:
„Ştiinţa fără religie este şchioapă. Religia fără ştiinţă este oarbă.”

Haideţi să studiem Coranul şi să analizăm dacă acesta şi ştiinţa modernă sunt compatibile sau incompatibile?

Coranul nu este o carte despre ştiinţă, ci o carte despre „semne”, adică āyāt (versete). Există în Coran mai mult de şase mii de „semne”, dintre care mai mult de o mie fac referire la nucleul ştiinţei.

Cu toţii ştim că de multe ori ştiinţa îşi schimbă direcţia. În această carte am luat în considerare doar faptele stabilite ştiinţific şi nu teoriile bazate doar pe simple supoziţii, care nu sunt dovedite ştiinţific.

02

ASTRONOMIA

• Crearea Universului: „Big-Bang”

Crearea Universului este descrisă de astrofizicieni ca fiind un fenomen acceptat pe scară largă, cunoscut sub numele de „Big-Bang”. Acest fenomen este sprijinit de date observaţionale şi experimentale colectate de către astronomi şi astrofizicieni pe parcursul a zeci de ani.

Conform „Big-Bang”-ului, întregul Univers a fost, iniţial, o Nebuloasă Primară, apoi a avut loc „Big-Bang”-ul care a condus la formarea galaxiilor. Acestea, mai apoi, s-au divizat, formând stelele, planetele, Soarele, Luna, etc. Originea Universului a fost unică, iar probabilitatea ca acest lucru să se producă „din întâmplare” este nulă.

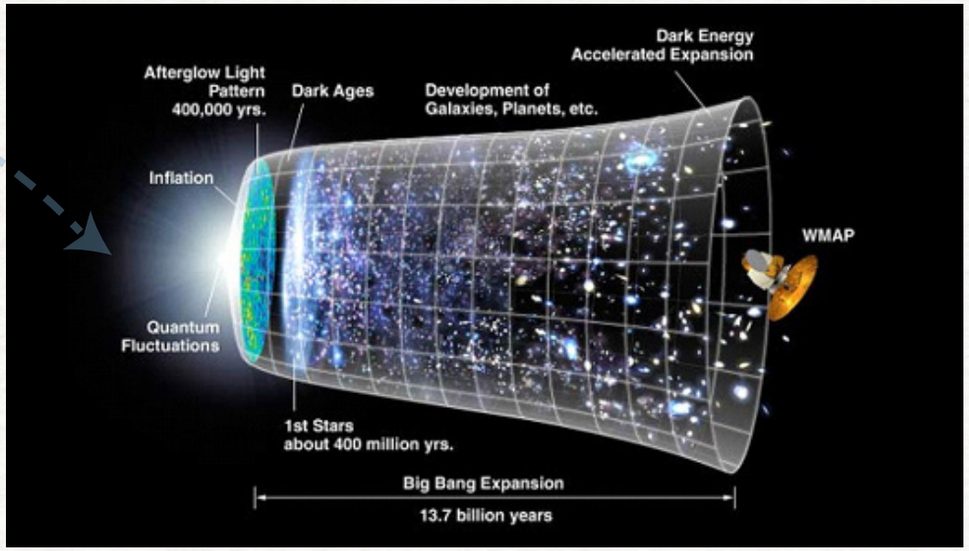
Coranul conţine următorul verset cu privire la originea Universului:
„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile şi Pământul au fost împreună şi că Noi le-am despărţit şi din apă am făcut tot ceea ce este lucru viu2? Şi oare tot nu cred ei?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:30]

Similitudinea uimitoare dintre versetul coranic şi teoria „Big-Bang”-ului este inevitabilă!

Cum ar putea o carte, care a apărut în deşerturile Arabiei să conţină, încă de acum mai bine de 1400 de ani, acest adevăr ştiinţific profund?!

• Masa gazoasă iniţială, de dinaintea creării galaxiilor

Oamenii de ştiinţă sunt de acord că, înainte de formarea galaxiilor în Univers, materia celestă a fost în stare gazoasă. Pe scurt, înainte de formarea galaxiilor era prezentă o imensă materie gazoasă imensă sau nori. Pentru a descrie materia celestă iniţială, cuvântul fum este mai adecvat decât cuvântul gaz.

Următorul verset coranic se referă la această stare iniţială a Universului prin cuvântul arab dukhān, care are sensul de fum:
„Apoi s-a întors către Cer - care era un fum - şi i-a zis lui şi Pământului: «Veniţi amândouă, de voie sau fără de voie!» Şi au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:11]

Din nou, acest lucru este corolar „Big-Bang”-ului şi nu a fost cunoscut de nimeni înainte de Profeţia Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)[3].

Care ar fi putut să fie atunci sursa acestei cunoaşteri?

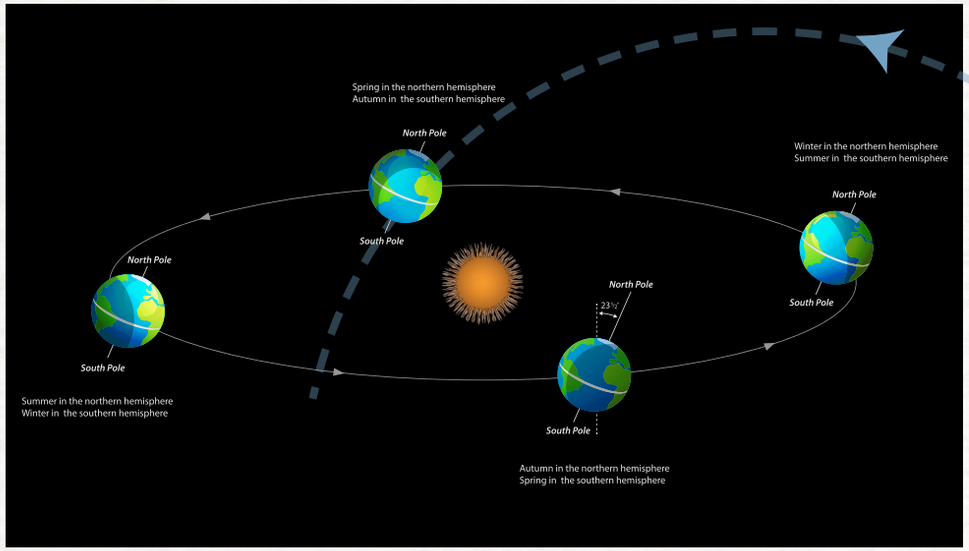
• Pământul are formă sferică

În vremuri îndepărtate, oamenii credeau că Pământul este plat. Timp de secole,

2 Adică animale şi plante. Acest verset este confirmat de teoria ştiinţei moderne despre apariţia Pământului şi a vieţii pe el

3 Musulmanii trimit salutări asupra tuturor Profeţilor atunci când le pronunţă numele

ei se temeau să se aventureze prea departe de frică să nu cadă de pe marginea Pământului! Sir Francis Drake a fost prima persoană care a demonstrat că Pământul are formă sferică, atunci când l-a înconjurat navigând, în anul 1597.

Observaţi următorul verset coranic referitor la alternanţa dintre zi şi de noapte: „Oare nu vezi că Allah face să intre noaptea în zi şi face să intre ziua în noapte [...]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:29]

Aici, formularea „să intre” se referă la faptul că noaptea se schimbă încet şi treptat în zi şi invers, fenomen care poate avea loc doar în cazul în care Pământul are formă sferică. Dacă Pământul ar fi fost plat, ar fi existat o schimbare bruscă de la noapte la zi şi de la zi la noapte.

Următorul verset coranic face, de asemenea, aluzie la forma sferică al Pământului: „El a creat Cerurile şi Pământul întru adevăr. El înfăşoară noaptea peste zi şi ziua peste noapte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:5]

Cuvântul arab folosit aici - kaūara - însemnă a se înfăşura, la fel cum un turban se înfăşoară în jurul capului. Această înfăşurare a zilei cu noaptea poate avea loc doar dacă Pământul are formă sferică.

• Lumina Lunii este o lumină reflectată

Civilizaţiile anterioare credeau că Luna emană lumină proprie. Astăzi, ştiinţa ne spune că lumina Lunii este o lumină reflectată. De fapt, acest lucru a fost menţionat în Coranul cel Nobil acum mai bine de 1400 de ani, în următorul verset:
„Binecuvântat este Cel ce a făcut zodii[4] în Cer şi a făcut în el o candelă[5] şi o Lună luminoasă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:61]

Cuvântul arab folosit în Coran pentru Soare este Shams. De asemenea, mai apare ca sirāj, care înseamnă candelă, sau wahhāj, însemnând lampă aprinsă, sau diya, însemnând lumină strălucitoare. Toate aceste trei descrieri se potrivesc Soarelui, deoarece el generează căldură intensă şi lumină prin ardere internă.

Cuvântul arab pentru Lună este Qamar şi este descris în Coran ca munīr, care înseamnă un corp care dă nūr, adică reflectă lumină. Din nou, descrierea din Coran se potriveşte perfect cu adevărata natură a Lunii, care nu emană lumină proprie, ci este un obiect inactiv, care reflectă lumina Soarelui.

Niciodată în Coran nu este menţionată Luna ca sirāj, wahhāj sau diya şi nici Soarele ca nūr sau munīr, ceea ce dovedeşte faptul că Nobilul Coran recunoaşte diferenţa dintre natura luminii Soarelui şi cea a Lunii.

Următoarele versete fac referire la natura luminii provenite de la Soare şi la cea care provine de la Lună:
„El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare şi Luna ca o lumină [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:5]

„Nu vedeţi voi cum a creat Allah şapte Ceruri în straturi identice, unul peste altul? ~ Şi a făcut Luna o lumină [reflectată] acolo şi a făcut Soarele [să ardă] ca o candelă [sursă de lumină şi căldură]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:15-16]

Astfel, Coranul cel Nobil şi ştiinţa modernă sunt într-o perfectă concordanţă cu privire la diferenţa dintre natura luminii Soarelui şi cea a Lunii.

---

4 Constelaţii şi planete
5 Soarele

• Mişcarea Soarelui

Pentru o lungă perioadă de timp, filozofii şi oamenii de ştiinţă europeni credeau că Pământul se află în centrul Universului şi că orice alt corp ceresc, inclusiv Soarele, se roteşte în jurul lui. În Occident, acest concept geocentric al Universului a fost chiar predominant încă de pe timpul lui Ptolemeu, în secolul al doilea î.Hr. În anul 1512, Nicolaus Copernic a prezentat teoria sa heliocentrică a Mişcării Planetare, în care a afirmat că Soarele este nemişcat în centrul sistemului solar, iar planetele gravitează în jurul lui.

În anul 1609, savantul german Johannes Keppler a publicat „Astronomia Nova" („Noua astronomie") , prin care a conchis nu numai că planetele se mişcă pe orbite eliptice în jurul Soarelui, ci şi că ele se rotesc în jurul axei lor cu viteze regulate. Astfel, oamenii de ştiinţă europeni au putut să explice în mod concret multe dintre mecanismele sistemului solar, inclusiv secvenţa dintre zi şi noapte.

După aceste descoperiri ştiinţifice, se credea că Soarele este staţionar şi că nu se roteşte în jurul axei sale, asemeni Pământului.

Studiaţi următorul verset coranic:
„El este acela care a creat noaptea şi ziua, Soarele şi Luna; şi fiecare pluteşte pe cercul său.[6]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:33]

Cuvântul arab folosit în versetul de mai sus este yasbahūn, care derivă din cuvântul sabaha. Acesta poartă cu el ideea de mişcare, care provine de la orice corp aflat în mişcare. Dacă acest cuvânt se foloseşte pentru o persoană aflată pe Pământ, acesta nu are semnificaţia de „rulare", ci de „mers pe jos sau deplasare". Dacă este folosit pentru o persoană aflată în apă, acesta nu înseamnă că pluteşte, ci că înoată. În mod similar, dacă termenul de yasbah se foloseşte pentru un corp ceresc, aşa cum este Soarele, aceasta nu înseamnă numai că pluteşte în spaţiu ci, de asemenea, că se roteşte.

Mai nou, majoritatea manualelor şcolare au inclus faptul că Soarele se roteşte în jurul axei sale, lucru ce poate fi dovedit cu ajutorul unui echipament

6 Se roteşte pe orbita sa

special care protejează ochiul. Se pot observa pe suprafaţa Soarelui pete care completează o mişcare circulară completă o dată la fiecare 25 de zile, ceea ce înseamnă că rotirea Soarelui în jurul axei sale durează 25 de zile.

Soarele călătoreşte în spaţiu cu o viteză de 250 de km pe secundă, durând aproape 200 de milioane de ani completarea unei rotaţii în jurul centrului galaxiei noastre, Calea Lactee. În Coran, găsim:
„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei şi toate plutesc pe orbite [proprii]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:40]

Acest verset menţionează, încă de acum mai bine de 1400 de ani, un lucru esenţial, descoperit recent de către astronomia modernă şi anume: existenţa orbitelor individuale pentru Soare şi Lună şi călătoria lor prin spaţiu cu propria lor mişcare.

„Locul fix" spre care Soarele călătoreşte, purtând cu el întregul sistem solar, a fost localizat de către astronomia modernă, care l-a numit „Solar Apex". Cu adevărat, sistemul solar se deplasează în spaţiu spre un punct situat în constelaţia Hercule (Alpha Lyrae), a cărei locaţie exactă este acum ferm stabilită.

Luna se roteşte în jurul axei sale pe o perioadă egală cu rotaţia sa în jurul Pământului, o rotaţie completă având loc într-o perioadă de aproximativ 29½ zile.

Nu putem decât să fim uimiţi de acurateţea versetului coranic. Şi atunci nu ar trebui să ne punem întrebarea:
„Care ar fi putut să fie sursa acestei cunoaşteri?"

• Soarele se va stinge

Lumina Soarelui se datorează unui proces chimic care se derulează pe suprafaţa sa, desfăşurându-se în mod continuu în ultimele cinci miliarde de ani. Va veni un sfârşit, atunci când Soarele se va stinge complet, ceea ce va conduce la dispariţia tuturor formelor de viaţă de pe Pământ. În ceea ce priveşte efemeritatea Soarelui, Allah Preaînaltul spune în Coran:

„Iar Soarele aleargă către un sălaş al lui. Aceasta este rânduiala Celui care este Al-'Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-'Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul]!" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:38],

„Allah este Cel care a înălţat Cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeţi, iar apoi s-a aşezat pe Tron şi a supus Soarele şi Luna, fiecare urmându-şi cursul său până la un termen hotărât [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:2],

„El lasă ca noaptea să intre în zi şi lasă ca ziua să intre în noapte. El a supus Soarele şi Luna şi fiecare aleargă către un termen hotărât [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:13],

„[...] El a supus Soarele şi Luna şi fiecare grăbeşte până la un termen hotărât. El este Al-'Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Ghafūr [Atoateiertătorul]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:5]

Cuvântul arab folosit aici este mustaqarr, care înseamnă loc sau timp bine determinat. Astfel, Coranul spune că Soarele aleargă spre un loc bine determinat, făcând acest lucru doar pentru o perioadă determinată de timp, însemnând că aceasta se va termina sau că Soarele se va stinge.

• Materia interstelară

Spaţiul din afara sistemelor astronomice organizate a fost considerat a fi un vid. Astrofizicienii au descoperit mai târziu prezenţa unor „punţi" de materie în acest spaţiu interstelar, numite plasmă, care constau dintr-un gaz complet ionizat, conţinând un număr egal de electroni liberi şi de ioni pozitivi. Uneori, plasma este numită cea de-a patra stare de agregare a materiei (în afara celor trei stări cunoscute: solid, lichid şi gazos). Coranul se referă la prezenţa acestei materii interstelare în următorul verset:

„El este Cel care a creat Cerurile şi Pământul şi ceea ce este între ele [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:59]

Ar fi ridicol pentru oricine să sugereze că prezenţa materialului interstelar a fost cunoscută acum mai bine de 1400 de ani!

• Expansiunea Universului

În anul 1925, astronomul american Edwin Hubble a furnizat dovezi observaţionale cu privire la faptul că galaxiile se îndepărtează unele de altele, ceea ce implică expansiunea Universului. Astăzi, acest lucru este un fapt ştiinţific stabilit. Iată ce spune Coranul cu privire la natura Universului:

„Iar Cerul l-am înălţat cu Puterea Noastră şi Noi îl lărgim." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:47]

Cuvântul arab musiūn, tradus corect, înseamnă a lărgi, a extinde, iar acesta se referă la crearea Universului aflat în expansiune.

Unul dintre cei mai mari astrofizicieni, Stephen Hawking, spune în cartea sa „O scurtă istorie a timpului":

„Descoperirea legată de extinderea Universului a fost una dintre cele mai mari revoluţii intelectuale ale secolului XX."

Coranul a menţionat extinderea Universului înainte ca omul să fi învăţat să construiască un telescop!

Unii ar putea spune că prezenţa evenimentelor astronomice în Coran nu este un lucru surprinzător, deoarece arabii au fost avansaţi în domeniul astronomiei. Acest fapt este corect, însă se omite un lucru important, şi anume că Nobilul Coran a fost revelat cu secole înainte ca arabii să exceleze în astronomie. Mai mult decât atât, multe fapte ştiinţifice menţionate mai sus, aşa cum sunt originea Universului prin procesul numit Big-Bang, nu au fost cunoscute de către arabi nici chiar atunci când ştiinţa lor a atins apogeul. Aşadar, faptele ştiinţifice menţionate în Coran nu se datorează faptului că arabii erau avansaţi în astronomie. Însă, inversul este adevărat şi anume că ei au avansat în astronomie, deoarece astronomia ocupă un loc important în Coran.

03

FIZICA

• Atomii se pot diviza

În Antichitate, a fost acceptată teoria binecunoscută sub numele de „Teoria atomismului”. Aceasta a fost iniţial propusă de către greci, în special de savantul Democrit, cel care a trăit cu aproximativ 23 de secole în urmă. Democrit şi cei care au venit după el au presupus că cea mai mică unitate a materiei este atomul. Arabii antici au crezut la fel.

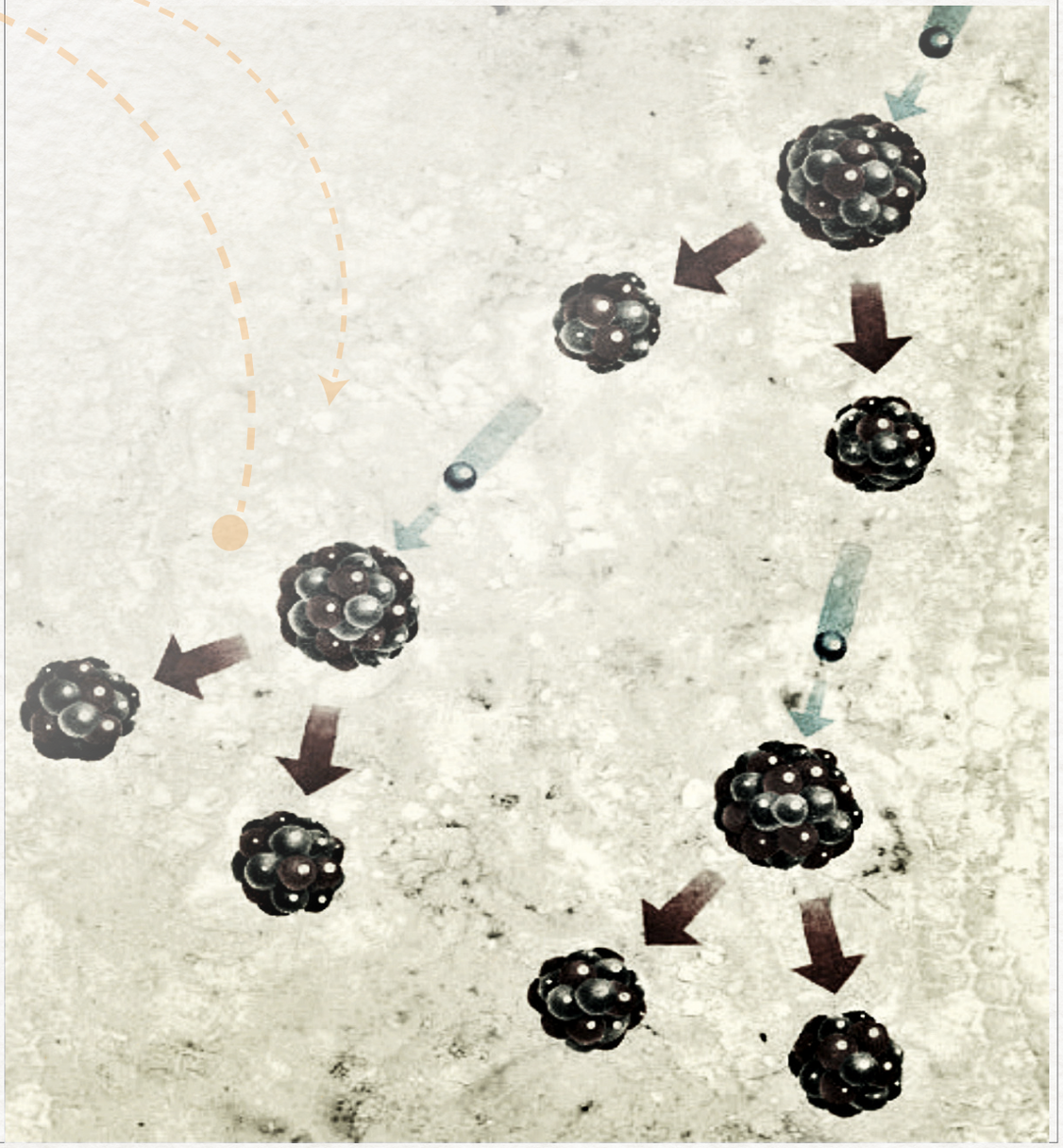
Cuvântul arab dharrah înseamnă, cel mai frecvent, un atom. În ultima perioadă, ştiinţa modernă a descoperit că este posibilă chiar şi divizarea acestuia. Faptul că atomul poate fi divizat este o descoperire a secolului XX. Cu paisprezece secole în urmă, acest concept ar fi părut neobişnuit chiar şi pentru un arab, deoarece dharrah a fost limita dincolo de care nu se putea trece. Cu toate acestea, următorul verset coranic refuză să recunoască această limită:

„Aceia care nu cred zic: «Ceasul nu va veni la noi!» Spune: «Ba - pe Domnul meu! - el va veni la voi!» Celui ce ştie Necunoscutul nu-I scapă nici măcar greutatea unui fir de colb, nici din Ceruri, nici de pe Pământ. Şi nimic - nici mai mic decât aceasta, nici mai mare - nu există fără să nu fie [înscris] într-o Carte desluşită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:3]

Un mesaj similar găsim şi în versetul:

„[...] Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui fir de colb - nici de pe Pământ, nici din Cer - nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] şi nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o Carte limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:61]

Aceste versete ne arată Omniscienţa lui Allah, Cunoaşterea Lui nemărginită în ceea ce priveşte toate lucrurile vizibile sau ascunse. Allah este Cunoscătorul a tot şi a toate, inclusiv a ceea ce este mai mic sau mai mare decât atomul. Astfel, aceste versete dovedesc în mod clar că este posibil să existe ceva mai mic decât atomul, fapt descoperit recent de ştiinţa modernă.

04

HIDROLOGIA

• Circuitul hidrologic al apei

În anul 1580, Bernard Palissy a fost prima persoană care a descris conceptul actual al circuitului apei în natură. El a fost cel care a descris modul în care apa oceanelor se evaporă şi apoi, răcindu-se, formează norii. După aceea, ei se mişcă spre interiorul uscatului, după care, ridicându-se, are loc condensarea vaporilor de apă care se transformă în picături de ploaie. Această apă este acumulată mai apoi în lacuri şi râuri şi se întoarce la ocean printr-un circuit continuu.

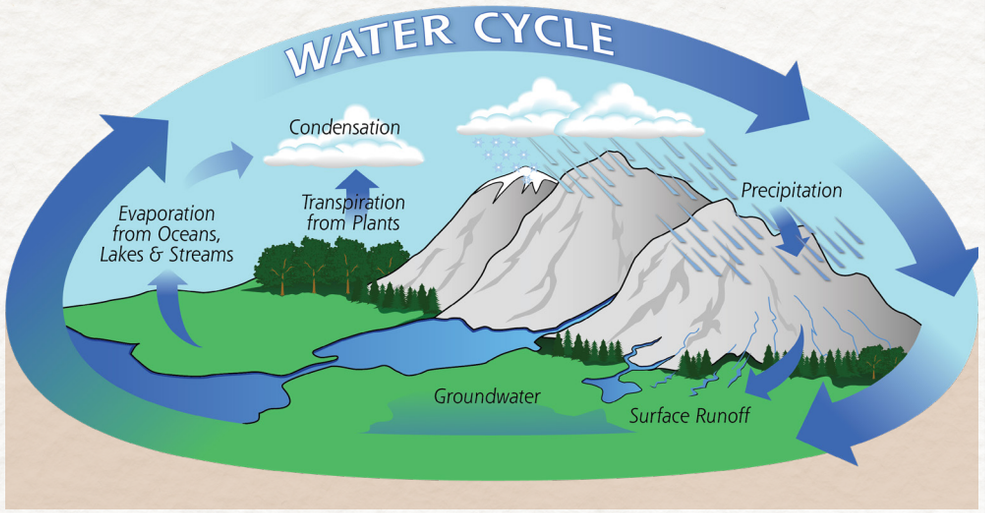
În secolul VII î.Hr., Thales din Milet a crezut că stropii de apă de pe suprafaţa oceanelor sunt purtaţi de vânt spre interiorul uscatului, unde se formează ploaia.

În trecut, oamenii nu aveau cunoştinţe despre sursa apei subterane, ei considerând că apa oceanelor, sub efectul vânturilor, este purtată în interiorul continentelor. De asemenea, ei credeau că apa provenea dintr-un pasaj secret sau Marele Abis, acest pasaj fiind legat de oceane şi numit „Tartarus” încă de pe vremea lui Platon. Chiar Descartes, un mare gânditor al secolului XVIII, a subscris acestui punct de vedere. Până în secolul XIX, teoria lui Aristotel, conform căreia apa se condensează în cavernele reci ale munţilor, formând lacuri subterane care alimentează izvoarele, era încă răspândită. În ziua de azi, se ştie că apa de ploaie care se scurge prin crăpăturile solului este responsabilă de acest lucru. Coranul descrie aceste fenomene în următoarele versete:

„Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din Cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în Pământ, apoi scoate cu ajutorul ei roade de felurite culori [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:21]

„[...] şi că pogoară apă din Cer, cu care învie Pământul, după moartea lui. Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:24]

„Şi Noi am pogorât apă din Cer cu măsură. Apoi Noi am făcut-o să stea în pământ, cu toate că avem puterea să o facem să dispară.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:18]

Niciun alt text, datând de acum mai bine de 1400 de ani, nu ne oferă o descriere atât de exactă a circuitului apei în natură.

• Evaporarea

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios cu privire la evaporarea apei:

„Pe Cer, a cărui caracteristică este că trimite înapoi [ploaie, căldură, unde sonore etc.].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 86:11]

• Vântul îmbibă norii

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Şi Noi trimitem vânturile mănoase şi trimitem apă din Cer pe care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteţi strânge.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:22]

Cuvântul arab folosit aici este lawāqih, pluralul cuvântului laqih, care provine de la laqaha, ceea ce înseamnă a impregna, a îmbiba sau a fecunda. În acest

context, a îmbiba înseamnă că vântul împinge norii unul spre celălalt, crescând condensarea care provoacă fulgerul şi ploaia. O descriere similară se găseşte în următoarele versete din Coran:

„Nu ai văzut tu că Allah mână norii, apoi îi împreună pe ei, apoi îi face grămadă şi apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei? Şi El face să coboare din Cer, din munţii[7] lui grindină şi loveşte cu ea pe cine voieşte El şi o îndepărtează de la cine voieşte El. Iar scăpărarea fulgerului Său aproape că răpeşte vederea." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:43]

„Allah este Cel care trimite vânturile şi ele ridică nori, iar El îi risipeşte pe Cer, aşa după cum voieşte, şi îi face pe ei bucăţi şi vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor. Iar când îi atinge cu ea pe cine voieşte El dintre robii Săi, iată-i pe ei cum se bucură." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:48]

Datele moderne din hidrologie sunt în perfect acord cu descrierea din Coran cu privire la acest subiect. Circuitul apei în natură este descris în mai multe versete din Coranul cel Nobil după cum urmează:

„El este cel care trimite vânturile ca vestire a Îndurării Sale. Apoi, după ce ele ridică nouri grei, îi mânăm Noi spre tărâm mort, şi pogorâm peste el apa şi scoatem cu ea tot felul de roade [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:57]

„El face să coboare din Cer apă şi văile curg după măsura lor, iar şuvoiul duce spumă înaltă şi o spumă asemănătoare cu ea se iveşte peste ceea ce [oamenii] topesc în foc [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:17]

„Şi El este Acela care trimite vântul ca bună vestire înaintea Îndurării Sale. Şi noi trimitem din Cer apă curăţitoare, ~ Ca să înviem cu ea un ţinut mort şi să dăm să bea din ea celor pe care le-am creat - vite şi oameni în număr mare." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:48-49]

„Allah este Cel care trimite vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi conducem către un ţinut mort[8] şi înviem cu ei Pământul, după ce a fost mort. Astfel va fi şi învierea!" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:9]

„Şi Noi facem pe el grădini de palmieri şi vii şi facem să ţâşnească din el

7 Mase mari de nori, semănând cu nişte munţi
8 Arid, lipsit de vegetaţie

izvoare." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:34]

„Şi în schimbarea nopţii şi zilei şi în hrana pe care Allah a pogorât-o din Cer [ploaia] şi a înviat Pământul cu ea, după ce el a fost mort, şi în schimbarea vânturilor se află semne

pentru un neam de oameni care pricep." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:5]

„Şi Noi trimitem din Cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini şi grâne pentru seceriş. ~ Şi palmieri semeţi, cu ciorchini rânduiţi unii peste alţii, ~ Ca hrană pentru robi. Şi cu ea[9] Noi dăm viaţă unui ţinut mort. Astfel va fi şi ieşirea [din morminte]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:9-11]

„Vedeţi voi apa pe care o beţi? ~ Voi aţi făcut-o să coboare din nouri sau Noi suntem Cei care o facem să coboare? ~ Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată. De ce, dar, nu sunteţi voi mulţumitori?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 56:68-70]

„Spune [o, Mohammed, necredincioşilor]: «Spuneţi-mi! Dacă [toată] apa

9 Cu această apă

voastră se va strecura în adânc [în pământ şi voi nu veţi mai putea să ajungeţi la ea], cine vă va furniza apă [de izvor] curgătoare [ce va fi vizibilă în faţa ochilor voştri]?!»" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:30]

05

GEOLOGIA

• Munţii sunt ca nişte ţăruşi

În geologie, fenomenul de „pliere" este un fapt recent descoperit, însă acesta este responsabil pentru formarea lanţurilor muntoase. Scoarţa terestră pe care noi trăim este una solidă, în timp ce straturile profunde sunt fierbinţi şi fluide, fiind astfel neprimitoare pentru vreo formă de viaţă. De asemenea, este cunoscut faptul că stabilitatea munţilor este legată de fenomenul de pliere, deoarece aceste „pliuri" urmau să constituie baza reliefurilor muntoase.

Geologii ne spun că raza Pământului este de aproximativ 6.035 de km, iar crusta terestră pe care trăim este foarte subţire, variind între 2 şi 35 de km. Deoarece aceasta este foarte subţire, există o posibilitate mare de mişcare, de clătinare a ei. Astfel, munţii acţionează ca nişte stâlpi sau ţăruşi înfipţi în scoarţă, oferindu-i acesteia stabilitate. În Coran, găsim exact această descriere: „Oare nu am făcut Noi Pământul gata [asemeni unui pat], pentru ca voi să locuiţi pe el?~ Şi [oare nu am făcut Noi] munţii asemeni unor ţăruşi [astfel încât Pământul să fie întărit şi să nu se clatine sub paşii voştri din cauza vitezei imense a mişcării sale]?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 78:6-7]

Cuvântul arab awtād înseamnă stâlpi sau ţăruşi (care sunt folosiţi la ancorarea cortului) şi ei sunt fundaţiile adânci ale faldurilor geologice.

Cartea intitulată „Pământul" este considerată a fi un manual de referinţă în geologie în multe Universităţi din întreaga lume. Unul dintre autorii acestei cărţi este dr. Frank Press, fostul preşedinte al Academiei de Ştiinţe din Statele

Unite ale Americii, unde a activat timp de 12 ani, şi consilier ştiinţific al fostului preşedinte american, Jimmy Carter. În această carte, el ilustrează muntele sub formă de pană, din care muntele în sine este doar o mică parte a întregului, a cărui rădăcină este adânc înfiptă în scoarţa terestră. Potrivit dr. Press, munţii joacă un rol important în stabilitatea scoarţei terestre. Coranul menţionează în mod clar rolul munţilor în prevenirea cutremurelor:
„Noi am făcut pe Pământ munţi neclintiţi, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munţi] am făcut cărări şi drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:31]

De asemenea, în Coranul cel Nobil mai găsim:
„El a creat Cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteţi vedea şi a aruncat [înfigând] în Pământ munţi trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi şi a risipit pe el tot felul de vietăţi [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:10]

„El a aşezat pe Pământ munţi statornici, ca să nu se clatine cu voi [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:15]

Descrierea coranică este în perfect acord cu datele geologice moderne.

• Munţii sunt ferm fixaţi

Suprafaţa Pământului este defalcată în mai multe plăci rigide, care au aproximativ 100 de km grosime, iar aceste plăci plutesc în astenosferă, pe o materie care se situează la limita dintre solid şi lichid, aflată sub litosferă.

Formaţiunile muntoase apar la limita dintre plăci. Scoarţa terestră are o grosime de 5 km sub oceane, aproximativ 35 de km grosime sub suprafeţele continentale netede şi aproximativ 80 de km grosime sub marile lanţuri muntoase. Acestea sunt fundaţiile solide pe care stau munţii. Coranul se referă la temeliile solide ale munţilor în următorul verset:
„Şi El a fixat munţii cu putere [pe Pământ, făcându-i asemeni penelor de susţinere, astfel încât acesta să stea ferm în ciuda vitezei mari de rotaţie]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 79:32]

Un mesaj similar găsim şi în versetul:
„Şi la munţi, cum sunt ei ridicaţi [plasaţi, fixaţi ferm pentru a stabiliza Pământul

în urma vitezei cu care se mişcă]?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 88:19]

Toate aceste informaţii conţinute în Coranul cel Nobil despre natura munţilor este în acord perfect cu descoperirile recente ale geologiei.

06

OCEANOGRAFIA

• Bariera dintre apa dulce şi apa sărată

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„El a eliberat cele două mări ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:19-20]

Cuvântul arab barzakh înseamnă barieră sau separare. Însă, această barieră de separare nu este una fizică. Cuvântul arab maraja literal înseamnă „cele două se întâlnesc şi se amestecă". Comentatorii timpurii ai Coranului nu au putut să explice cele două sensuri opuse pentru cele două corpuri de apă, adică se întâlnesc şi se amestecă şi în acelaşi timp, există o barieră între ele. Ştiinţa modernă, însă, a descoperit că în locurile unde cele două mări diferite se întâlnesc există o „barieră" între ele, care le desparte, fiecare având propria sa temperatură, salinitate şi densitate.

Cercetătorii oceanografi sunt în măsură să explice acum acest verset coranic. Există o barieră nevăzută de apă între cele două mări prin care apa dintr-o mare trece în cealaltă, iar atunci când are loc acest fenomen, apa îşi pierde caracteristica distinctivă, omogenizându-se cu cealaltă apă. În acest fel, această barieră are rolul unei omogenizări tranzitorii. Acest fenomen este, de asemenea, menţionat în următorul verset din Coran:

„[...] şi a pus o stavilă între cele două mări?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:61]

Acest fenomen apare în mai multe locuri, inclusiv la Strâmtoarea Gibraltar, unde se separă Marea Mediterană de Oceanul Atlantic. O altă barieră albă poate fi văzută clar la separarea Oceanului Atlantic de Oceanul Indian.

Însă atunci când Coranul vorbeşte despre bariera dintre apa dulce şi cea sărată, se menţionează existenţa unei „porţiuni interzise":

„El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări – aceasta plăcută şi dulce şi aceasta sărată şi amară – şi a făcut între ele un perete şi un baraj de netrecut." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:53]

Ştiinţa modernă a descoperit că, în estuare, acolo unde apa proaspătă (dulce) întâlneşte apa sărată există o altă situaţie decât în locurile unde se întâlnesc două mări cu apă sărată. S-a descoperit că acolo unde se separă apa dulce de apa sărată, în estuare, există o „zonă picnoclină (pycnocline) având o densitate discontinuă care separă cele două straturi". Această zonă de separare are o salinitate diferită atât de apa dulce, cât şi de cea sărată. Acest fenomen apare în multe locuri, inclusiv la vărsarea Nilului în Marea Mediterană.

Toate aceste fenomene ştiinţifice menţionate acum mai bine de 14 secole în Coranul cel Nobil au fost confirmate şi de dr. William Hay, un renumit cercetător şi profesor la Universitatea de Geologie din Colorado, SUA.

• Întunecimile din adâncurile mărilor

Profesorului Durga Rao, expert de renume mondial în domeniul geologiei marine şi fost profesor la Universitatea din Jeddah, i s-a cerut să comenteze următorul verset coranic:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri şi deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:40]

El a răspuns că oamenii de ştiinţă abia recent au fost în măsură să confirme, cu ajutorul echipamentelor moderne, întunericul din adâncurile mărilor.

Oamenii nu au posibilitatea de a se aventura sub apă mai mult de 20-30 de

metri fără a avea un echipament necesar şi nu pot supravieţui în regiunile oceanice la o adâncime mai mare de 200 de metri.

Acest verset nu se referă la toate mările, deoarece nu fiecare mare poate fi descrisă ca având mai multe straturi de întunecimi. Versetul se referă la o mare adâncă, aşa cum spune Coranul: „[...] dintr-o mare adâncă, fără fund [...]". Acest întuneric stratificat dintr-o mare adâncă este rezultatul a două fenomene: 1. o rază de lumină este compusă din şapte culori, care pot fi observate în curcubeu. Cele şapte culori sunt: roşu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo şi violet, fiecare culoare având o anumită lungime de undă. La trecerea prin apă, raza de lumină se refractă, iar partea superioară a apei, de până la 10-15 metri, absoarbe culoarea roşie. Prin urmare, dacă un scafandru se află la 25 de metri sub apă şi se răneşte, el nu va putea vedea culoarea roşie a sângelui. În mod similar, razele portocalii sunt absorbite la 30-50 de metri, cele galbene la 50-100 de metri, cele verzi la 100-200 de metri, razele albastre sunt absorbite la peste 200 de metri, iar cele indigo şi violet se absorb la adâncimi mai mari.

Datorită absorbţiei succesive ale culorilor, strat după strat, marea devine progresiv mai închisă, iar la adâncimi de peste 1000 de metri este complet întunecată.

2. razele Soarelui sunt absorbite de nori, care, la rândul lor, propagă razele, provocând astfel un strat de întuneric sub nori. Acesta este primul strat de întuneric. Atunci când razele de lumină ajung la suprafaţa mării, ele trec de valul de la suprafaţă, dându-i astfel un aspect lucios. Prin urmare, valurile reflectă o parte din lumină, producând, astfel, întunericul. Lumina nereflectată pătrunde în adâncurile mării şi, astfel, marea va avea două părţi: suprafaţa caracterizată prin lumină şi căldură şi profunzimea caracterizată prin întuneric.

Stratul de la suprafaţă este separat de partea adâncă a mării de valuri. Aceste valuri interne acoperă apele adânci ale mărilor şi oceanelor, deoarece apele din adâncime au o densitate mai mare decât apele de la suprafaţă.

Întunericul începe sub valurile interne. Astfel, nici peştii din adâncurile mărilor şi oceanelor nu se pot vedea, singura lor sursă de lumină provenind din propriile corpuri.

Pe bună dreptate, Coranul descrie acest lucru astfel:
„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri şi [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:40]

Cu alte cuvinte, peste aceste valuri sunt mai multe feluri de valuri şi anume cele aflate la suprafaţa mării. Versetul coranic continuă:
„[...] deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora [...]"

Putem observa astfel că aceşti nori sunt bariere unele deasupra altora, cauzând întunericul prin absorbţia culorilor la diferite nivele.

Profesorul Durga Rao a concluzionat spunând că:
„Cu mai bine de 1400 de ani în urmă, o fiinţă umană nu ar fi putut explica acest fenomen cu atât de multe detalii. Astfel, aceste informaţii trebuie să provină de la o sursă supranaturală."

„El este Cel care i-a creat pe oameni din apă şi i-a legat prin obârşie şi prin căsătorie. Iar Domnul tău este Al-Qadīr [Cu Putere peste toate]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:54]

Putea oare cineva, acum mai bine de 14 secole, să ştie că fiecare fiinţă a fost făcută din apă? Mai mult decât atât, putea să facă o asemenea apreciere un om care a trăit în deşertul Arabiei, unde a fost întotdeauna lipsă de apă?

07

BOTANICA

• Plantele sunt masculi şi femele

În trecut, oamenii nu ştiau că plantele sunt distincte, de gen masculin şi feminin, însă botanica a stabilit că ele pot fi masculi şi femele. Chiar şi plantele unisexuate au elemente distincte de mascul şi femelă.

„«[...] şi a pogorât apa din Cer.» Şi prin ea am făcut să răsară soiuri de felurite plante.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:53]

• Fructele sunt masculi şi femele

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„[...] Şi din toate roadele a făcut pe el câte o pereche [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:3]

Fructul este produsul final al reproducerii plantelor superioare. Etapa precedentă fructului este floarea, care are organe de sex masculin şi feminin (stamine şi ovule). Odată ce polenizarea florilor a avut loc, ele devin fructe, care, la rândul lor, se maturizează şi eliberează sămânţa. Prin urmare, acest lucru implică existenţa unor organe de sex masculin şi feminin, un fapt menţionat în Coranul cel Nobil.

La anumite specii, fructele rezultă din flori nefertilizate (fructe partenocarpice), de exemplu banane, anumite tipuri de ananas, smochine, portocale. Acestea, de asemenea, au caracteristici sexuale clare.

• Totul este creat în pereche

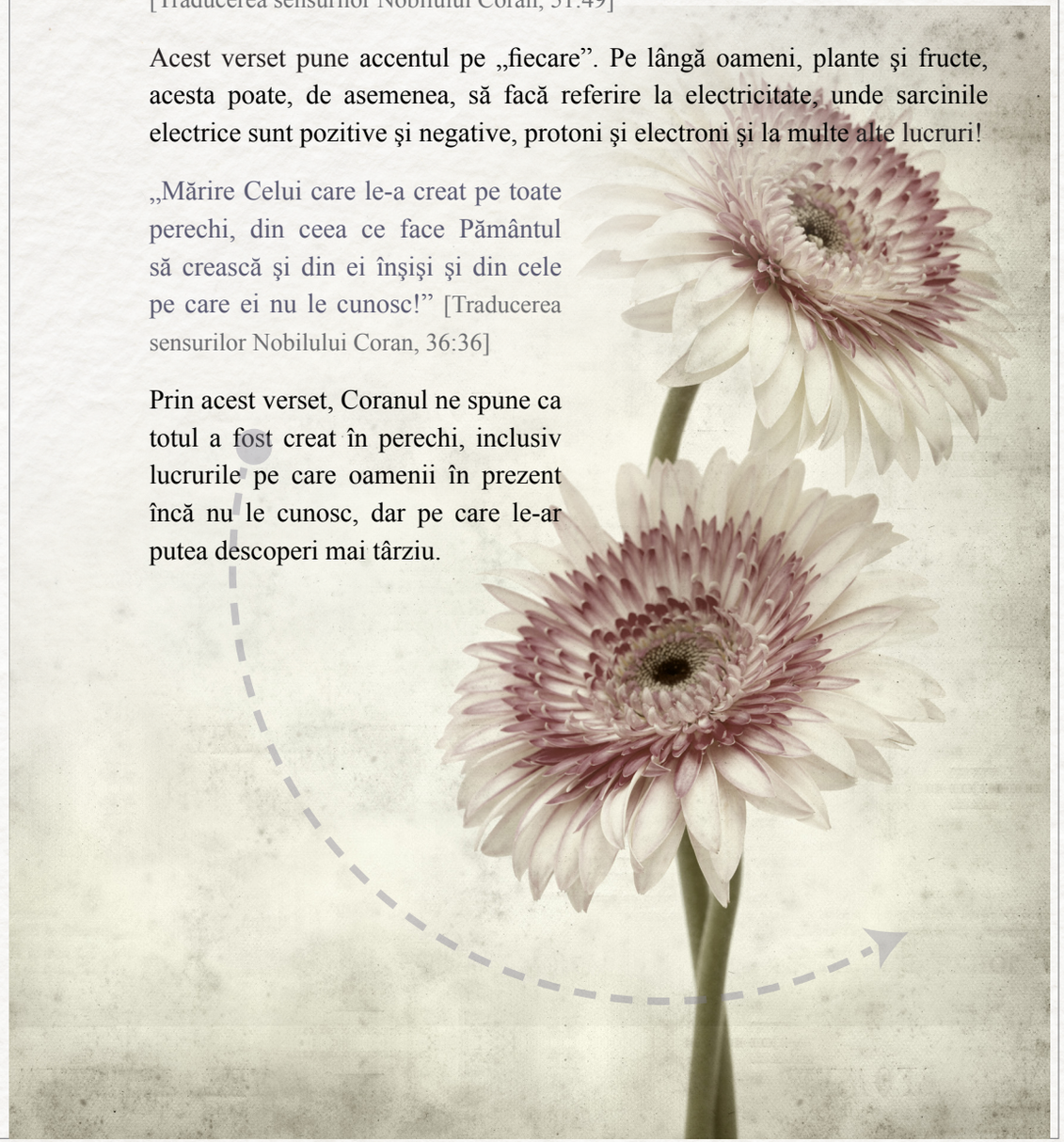
Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Şi din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veţi lăsa îndemnaţi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:49]

Acest verset pune accentul pe „fiecare”. Pe lângă oameni, plante şi fructe, acesta poate, de asemenea, să facă referire la electricitate, unde sarcinile electrice sunt pozitive şi negative, protoni şi electroni şi la multe alte lucruri!

„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face Pământul să crească şi din ei înşişi şi din cele pe care ei nu le cunosc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:36]

Prin acest verset, Coranul ne spune ca totul a fost creat în perechi, inclusiv lucrurile pe care oamenii în prezent încă nu le cunosc, dar pe care le-ar putea descoperi mai târziu.

08

ZOOLOGIA

• Animalele şi păsările trăiesc în comunităţi

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Nu este vietate pe Pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca şi voi [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:38]

Cercetările au arătat că animalele şi păsările trăiesc în comunităţi, organizându-se, vieţuind şi muncind împreună.

• Zborul păsărilor

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul Cerului, pe care nimeni nu le ţine decât numai Allah? Întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un neam [de oameni] care cred.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:79]

Alt verset care face referire la păsări este următorul:

„Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând şi strângând aripile lor? Nimic nu le ţine pe ele decât Cel care este Ar-Rahman [Cel Milostiv]! Cu adevărat, El este Atoatevăzător al tuturor lucrurilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:19]

Cuvântul arab amsaka înseamnă literal „a prinde, a captura, a reţine”, care exprimă ideea că Allah ţine păsările prin Puterea Sa.

Aceste versete subliniază dependenţa extrem de strânsă a comportamentului păsărilor de Legea Divină. Datele ştiinţifice moderne au demonstrat gradul de perfecţiune atins de unele specii de păsări privind programarea deplasărilor lor. Doar existenţa unui program migrator în codul genetic al păsărilor poate explica lunga şi dificila călătorie pe care păsările foarte tinere şi fără nicio experienţă anterioară sau fără niciun ghid sunt capabile să o realizeze. De asemenea, ele sunt capabile să revină la punctul de plecare într-o anumită perioadă.

În cartea sa „Putere şi Fragilitate”, Profesorul Hamburger a dat ca exemplu o pasăre care trăieşte în zona oceanului Pacific şi zboară pe distanţe mai mari de 24.000 km sub forma cifrei „8”. Pasărea face această călătorie la fiecare 6 luni şi se întoarce mereu la punctul de pornire cu o întârziere de maximum o săptămână. Instinctele foarte dezvoltate necesare pentru o astfel de călătorie trebuie să fie conţinute în celulele nervoase ale acestor păsări. Ele sunt cu siguranţă programate.

Prin urmare, nu ar trebui oare să reflectăm la identitatea acestui „programator”?

• Albinele şi ingeniozitatea lor

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Şi [iată ce] le-a revelat Domnul tău albinelor: «Faceţi-vă case în munţi, în pomi şi în ceea ce ei făuresc! ~ Apoi mâncaţi din toate roadele şi urmaţi căile uşoare ale Domnului vostru!» Din burţile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:68-69]

În anul 1973, Von-Frish a primit Premiul Nobel pentru cercetările sale cu privire la comportamentul şi modul de comunicare al albinelor. Albina, după ce descoperă o nouă grădină sau floare, se întoarce şi le anunţă pe celelalte albine, arătându-le direcţia exactă, acest lucru fiind cunoscut sub numele de „dansul albinei”. Semnificaţiile mişcărilor acestei insecte care sunt destinate transmiterii de informaţii printre albinele lucrătoare au fost ştiinţific descoperite folosind fotografierea şi alte metode noi.

Coranul menţionează în versetele de mai sus modul în care albinele, folosindu-se de ingeniozitatea lor, găsesc „căile uşoare ale Domnului”. Genul folosit pentru albine, în versetele de mai sus este cel feminin (fa’sluki şi kuli), indicând faptul că albina care părăseşte stupul pentru colectarea hranei este albina femelă. Cu alte cuvinte, ostaşul şi lucrătorul este albina femelă.

De fapt, în piesa „Henric al IV-lea” de Shakespeare, câteva dintre personaje

vorbesc despre albine, menţionându-le ca pe nişte soldaţi care au un rege. Acesta este ceea ce oamenii au crezut în vremurile shakespeariene şi anume că albinele lucrătoare sunt cele de sex masculin şi că aceştia sunt responsabili de albina rege. Însă, acest lucru nu este adevărat.

Albinele lucrătoare sunt femele şi acestea nu se raportează la o albină rege, ci la o matcă (albina regină). Pentru a descoperi acest lucru, a fost nevoie de investigaţiile moderne din ultimii 300 de ani.

• Pânza de păianjen, o casă fragilă

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Pilda acelora care au luat ocrotitori în locul lui Allah este ca pilda păianjenului care şi-a făcut o casă[10]; dar cea mai slabă casă este casa păianjenului[11], dacă ei măcar ar fi ştiut!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:41]

În acest verset, pe lângă descrierea fizică a pânzei de păianjen ca fiind una foarte subţire, delicată şi slabă, Coranul subliniază slăbiciunea relaţiei din casa păianjenului, unde, de multe ori, femeia-păianjen îşi ucide perechea, păianjenul-mascul. Acest verset, de asemenea, face referire la slăbiciunea relaţiilor dintre oameni, care caută protecţie în această viaţă şi în Viaţa de Apoi de la altcineva în afară de Allah Preaînaltul.

• Modul de viaţă şi comunicarea între furnici

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Şi au fost adunate la Solomon oştile sale de djinni, de oameni şi de păsări şi au fost ele aranjate în cete. ~ Şi când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: «O, voi furnicilor! Intraţi în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon şi oştile sale, fără ca ei să-şi dea seama!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:17-18]

În trecut, unii oameni şi-ar fi bătut joc probabil de Coran, considerându-l o carte de poveşti, în care furnicile vorbesc între ele, comunicându-şi mesaje

10 Închipuindu-şi că ea îl poate apăra de căldură şi de frig

11 Pentru că ea nu suportă să fie atinsă nici de cele mai mici vietăţi şi nici de cele mai uşoare vânturi şi nu-l poate apăra de căldură sau de frig

sofisticate. Însă, în ultima vreme, cercetările ştiinţifice ne-au arătat mai multe despre modul de viaţă al furnicilor care, până acum, a fost un lucru necunoscut pentru omenire.

Cercetările au arătat că printre animale şi insecte, modul de viaţa cel mai apropiat de cel al oamenilor îl au furnicile. Acest lucru poate fi observat din următoarele constatări referitoare la furnici:

A. furnicile îşi îngroapă morţii într-un mod similar cu cel al oamenilor;
B. ele au un sistem sofisticat de împărţire a muncii cu şefi, supraveghetori, muncitori, etc.;
C. din când în când, se întâlnesc între ele pentru a avea o „discuţie”;
D. au o metodă avansată de comunicare între ele;
E. rganizează în mod regulat „pieţe” unde schimbă bunuri;
F. înmagazinează cereale pentru perioade lungi pe timp de iarnă, iar dacă acestea încep să încolţească, furnicile le rup, deoarece ştiu că, dacă le lasă încolţite, vor putrezi. Dacă boabele depozitate se umezesc din cauza ploii, furnicile le scot la căldura soarelui pentru a le usca, iar după ce s-au uscat, le introduc înapoi la locurile lor, ştiind că umiditatea provoacă încolţirea lor, care conduce la putrezire.

09

MEDICINA

• Mierea: vindecare pentru omenire

Albinele asimilează nectarul de la diferite feluri de flori şi plante, îl modifică în corpul lor formând mierea, pe care, mai apoi, o depozitează în stup. Doar cu câteva secole în urmă, omenirea a aflat că mierea provine din burta albinelor, însă acest lucru este menţionat în Coranul cel Nobil de mai bine de 14 secole în următorul verset:

„[...] Din burţile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc!" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:69]

Doar în ultima perioadă de timp suntem conştienţi că mierea are proprietăţi de vindecare şi este un antiseptic uşor.

Ruşii au folosit mierea în cel de al doilea Război Mondial pentru a-şi acoperi rănile, aceasta ajutându-i la menţinerea umezelii şi la vindecarea cicatricilor. Datorită densităţii mierii, nicio ciupercă sau bacterie nu putea afecta rana.

De asemenea, îmbunătăţiri semnificative au putut fi observate la 22 de bolnavi cu afecţiuni pulmonare incurabile şi Alzheimer, din sanatoriile din Anglia, care au fost trataţi de călugăriţa Carol cu propolis, produs de albine pentru izolarea stupurilor de bacterii.

O persoană care suferă de alergie la un anumit tip de plantă, poate să consume din mierea acelei plante pentru a dezvolta o rezistenţă împotriva alergiei. De asemenea, mierea este bogată în fructoză şi vitamina K.

Informaţiile descrise în Coranul cel Nobil cu privire la originea şi proprietăţile mierii au fost descoperite după revelarea acestuia.

10

FIZIOLOGIA

• Circulaţia sângelui şi laptele

Coranul a fost revelat cu 600 de ani înainte ca savantul musulman Ibn Nafis să descrie circulaţia sângelui şi cu 1000 de ani înainte ca William Harwey să fi făcut cunoscute lumii occidentale cunoştinţele sale cu privire la circulaţia sângelui.

Aproximativ cu treisprezece secole înainte de a se fi aflat ce se întâmplă în intestine, odată cu procesul de asimilare a substanţelor nutritive, un verset din Coran a descris sursa elementelor laptelui şi procesul de formare a acestuia.

Pentru a înţelege versetul coranic privind conceptele de mai sus, este important să se ştie că în intestine au loc reacţii chimice, unde substanţele sunt asimilate din alimente care intră în circuitul sangvin printr-un sistem complex, uneori prin intermediul ficatului, în funcţie de natura lor chimică. Sângele le transportă la toate organele corpului, inclusiv la glandele mamare care produc laptele.

În termeni simpli, anumite substanţe din conţinutul intestinelor intră în vasele de sânge de pe peretele intestinal, iar aceste substanţe sunt transportate prin fluxul sangvin la nivelul diferitelor organe.

Acest concept fiziologic trebuie pe deplin cunoscut dacă dorim să înţelegem următoarele versete din Coran:

„Aveţi voi o pildă şi la vite. Noi vă dăm să beţi din ceea ce se află în burţile lor, între murdărie[12] şi sânge: un lapte curat[13], ce place celor care-l beau." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:66]

12 Resturile de mâncare din burţile vitelor, rămase după procesul de asimilare a substanţelor nutritive
13 Lipsit de culoarea sângelui şi de mirosul murdăriei

„Iar în vite[14] aveţi voi o bună pildă, căci vă dăm vouă să beţi din ceea ce ele au în pântece[15] şi multe foloase aveţi de la ele[16]şi de la ele mâncaţi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:21]

Descrierea coranică de acum mai bine de 1400 de ani a producţiei laptelui este izbitor de asemănătoare cu ceea ce fiziologia modernă a descoperit de curând.

14 Prin care se au în vedere cămilele, bovinele, ovinele şi caprinele
15 Laptele care se strânge în ugerul lor
16 Le folosiţi pe unele dintre ele pentru călărie şi poveri, iar de la altele aveţi lâna, părul, puii lor etc.

11

EMBRIOLOGIA

• Musulmanii caută răspunsuri

Un grup de învăţaţi musulmani, sub conducerea unui eminent învăţat yemenit, sheikh ‘Abd Al-Majid Az-Zindani (Allah să aibă milă de el!), a colectat informaţiile cu privire la embriologie şi la alte ştiinţe din Coran şi din hadith-urile17 autentice, traduse în limba engleză. Apoi, ei au urmat sfatul coranic:

„[...] Întrebaţi-i pe oamenii pricepuţi în cărţi[18], dacă voi nu ştiţi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:43]

„[...] Întrebaţi-i pe oamenii Cărţii[19], dacă voi nu ştiţi![20]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:7]

Astfel adunate, toate informaţiile din Coran şi din ahadith autentice cu privire la embriologie, după ce au fost traduse în limba engleză, au fost prezentate profesorului doctor Keith Moore, profesor de embriologie şi preşedinte al Departamentului de Anatomie al Universităţii din Toronto, Canada. În prezent, el este una dintre cele mai mari autorităţi în domeniul embriologiei.

Lui i s-a cerut părerea cu privire la un material. După ce l-a examinat cu atenţie, dr. Moore a spus că cele mai multe informaţii cu privire la embriologie menţionate în Coran şi în ahadith autentice sunt în perfectă conformitate cu descoperirile moderne din domeniul embriologiei, pe care nu le contrazic în

17 Hadith (pl. ahadith) sau Sunnah reprezintă cuvintele, faptele şi învăţăturile Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), tot ceea ce el a spus, a împlinit sau a aprobat în anumite împrejurări
18 Adică pe eruditi
19 Pe eruditii dintre oamenii Cărtii (evrei sau creştini)
20 Că trimişii au fost oameni!

niciun fel. Cu toate acestea, el a adăugat şi faptul că au existat câteva versete despre a căror precizie ştiinţifică nu a putut comenta. Nu a putut spune dacă informaţiile sunt adevărate sau false, din moment ce el nu avea cunoştinţe despre ele. De asemenea, nu a fost nicio menţionare a acestor informaţii în scrierile moderne şi în studiile privind embriologia.

Unul dintre aceste versete este:
„Citeşte! În Numele Domnului tău Care a creat [tot ceea ce există]. ~ . El l-a creat pe om din ‘alaq [cheag de sânge atârnat]. ” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-2]

Cuvântul arab ‘alaq, pe lângă sensul de coagulare a unui cheag de sânge, mai are şi sensul de ceva agăţat, lipitoare – ca substanţă.

Dr. Keith Moore nu avea cunoştinţă de faptul că un embrion în stadiul iniţial apare ca o lipitoare. Pentru a verifica acest lucru, el a studiat embrionul în stadiul iniţial la un microscop foarte puternic şi a comparat ceea ce a observat cu diagrama unei lipitori. A fost uimit de asemănarea izbitoare a celor două!

În acelaşi mod, el a obţinut mai multe informaţii pentru embriologie, care până atunci îi erau necunoscute, toate acestea prin studiul Coranului.

Dr. Keith Moore a răspuns la 80 de întrebări cu privire la datele embriologiei menţionate în Coran şi în Sunnah. Constatând faptul că informaţiile din Coran şi din Sunnah sunt în întregime în acord cu cele mai recente descoperiri din domeniul embriologiei, profesorul Moore a spus:
„Dacă mi s-ar fi pus aceste întrebări acum 30 de ani, nu aş fi fost capabil să răspund la jumătate dintre ele din cauza lipsei de informaţii ştiinţifice.”

În anul 1981, în timpul celei de-a şaptea conferinţe medicale din Dammam, Arabia Saudită, dr. Moore a spus:
„A fost o mare plăcere pentru mine să ajut la clarificarea informaţiilor din Coran cu privire la dezvoltarea embrionului. Îmi este clar că acestea i-au fost revelate lui Mohammed de către Dumnezeu sau Allah, pentru că aproape toate aceste cunoştinţe nu au fost descoperite decât multe secole mai târziu. Acest lucru îmi dovedeşte că Mohammed trebuie să fi fost un Mesager al lui Dumnezeu sau Allah.”

Dr. Moore a mai avut şi alte ediţii ale cărţii „Cursul dezvoltării umane”. După obţinerea cunoştinţelor din Coran, el a scris în anul 1982 a treia ediţie a aceleiaşi cărţi. Cartea a fost beneficiara unui premiu ca fiind cea mai bună carte medicală scrisă de un singur autor. Aceasta a fost tradusă în mai multe limbi şi răspândită în întreaga lume, fiind folosită drept manual de embriologie în primul an de medicină.

Dr. Joe Leigh Simpson, preşedintele Departamentului de Obstetrică şi Ginecologie de la Colegiul de Medicină Baylor din Houstin, S.U.A, a spus:
„(...) aceste ahadith, spusele lui Mohammed, nu puteau fi obţinute pe baza ştiinţei care exista în acele timpuri (incluzând secolul al VII-lea). De aici rezultă nu numai faptul că nu există niciun conflict între genetică şi religie (islam), ci, de fapt, că religia (islamul) poate ghida ştiinţa prin adăugarea revelaţiei unor abordări ştiinţifice tradiţionale... sunt versete în Coran care s-au dovedit secole mai târziu a fi valide, care susţin ştiinţa din Coran, venită de la Dumnezeu.”

• Fluidul emis dintre coloana vertebrală şi coaste

Allah spune în Coranul cel Nobil:
„Aşadar, lăsaţi omul [care neagă Învierea] să vadă din ceea ce este el creat [astfel încât să înţeleagă faptul că Învierea nu este cu mult mai dificilă faţă de prima sa creare]! ~ El este creat dintr-o apă [lichid seminal] care ţâşneşte [spre uter],~ Ce iese dintre şira spinării [a bărbatului] şi coastele [femeilor]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 86:5-7]

În etapele embrionare, organele reproductive masculine şi feminine, adică testiculele şi ovarele, îşi încep dezvoltarea aproape de rinichi, între coloana vertebrală şi coastele a unsprezecea şi a douăsprezecea. Mai apoi, ele coboară, cele feminine (ovarele) se opresc în pelvis, în timp ce gonadele masculine (testiculele) continuă să coboare înainte de naştere, pentru a ajunge în scrot prin canalul inghinal. Chiar şi la maturitate, după coborârea organelor de reproducere, acestea primesc cantitatea necesară de nervi şi de sânge din aorta abdominală, care este în zona dintre coloana vertebrală şi coaste. Drenajul limfatic şi întoarcerea sângelui are loc, de asemenea, în aceeaşi zonă.

• Nutfah Picătura de lichid

Coranul cel Glorios menţionează nu mai puţin de 11 ori faptul că omul este creat din nutfah, care înseamnă o picătură sau un firicel de lichid, care rămâne după golirea unei ceşti. Acest lucru este menţionat în câteva versete din Coran, incluzând:

„O, voi oameni! Dacă sunteţi în îndoială cu privire la Înviere, Noi doară v-am creat din ţărână[21], apoi dintr-o picătură[22], apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită şi neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [Puterea Noastră]. Şi Noi lăsăm să sălăşluiască în pântece ceea ce voim Noi până la un timp hotărât[23];...” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, Surat 22:5],

„Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur.[24]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:13],

„El l-a făcut pe om dintr-o picătură [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:4],

„[...] Oare nu crezi tu în Acela care te-a creat pe tine din ţărână, apoi dintr-o picătură şi la urmă ţi-a dat ţie chip de bărbat?[25]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:37],

„Allah v-a creat pe voi din ţărână, apoi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:11],

„Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:77],

„El este Cel care v-a creat pe voi din ţărână[26], apoi[27] dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:67],

„Dintr-o picătură, când ea este vărsată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:46],

21 Primul strămoş al vostru l-am creat din ţărână
22 De spermă
23 Termenul naşterii
24 Adică uterul femeii
25 Care a făcut din pământ plantele, iar din ele a făcut hrana, din care se formează lichidul seminal
26 Pe Adam (Pacea fie asupra sa!), strămoşul vostru
27 V-a creat pe voi

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânţa vărsată?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:37],

„Nu l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri, ca să-l încercăm, şi l-am făcut pe el cu auz şi cu vedere?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:2]

şi „Din nutfah [o picătură de lichid seminal] El l-a creat pe el şi apoi l-a potrivit pe el în proporţiile cuvenite [în stagii: de la o picătură de lichid seminal l-a transformat în ‘alaqah, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat Spiritul Său în interiorul lui].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 80:19].

Ştiinţa a confirmat recent că este necesar numai un spermatozoid dintr-o medie de 3 milioane pentru fertilizarea ovulului. Aceasta înseamnă că pentru fertilizare sunt necesare numai 1/3 milioane sau 0,00003% din cantitatea de spermă.

• Sulālah Chintesenţa lichidului

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Apoi i-a făcut pe urmaşii lui dintr-o apă anume dispreţuită [sperma].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:8]

Cuvântul arab sulālah înseamnă chintesenţă sau cea mai bună parte a unui întreg. Am aflat acum că numai un singur spermatozoid care pătrunde ovulul este necesar pentru fertilizare, dintre milioanele de spermatozoizi produse de bărbat. La acel spermatozoid unic, dintre milioane, face referire Coranul ca fiind sulālah. De asemenea, am aflat că numai un ovul dintre zecile de mii care sunt produse de femeie este fertilizat. În acelaşi mod, la acel ovul unic dintre zecile de mii, face referire Coranul ca fiind sulālah. De asemenea, acest cuvânt înseamnă şi extragerea blândă dintr-un fluid. Lichidul se referă atât la fluidul germinal de sex femeiesc, cât şi la cel de sex bărbătesc, care conţin gameţi. Ambele, atât ovulul, cât şi spermatozoidul, sunt extrase uşor din mediile lor în procesul de fertilizare.

• Nutfatun amshāj Lichidele amestecate

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om dintr-o nutfah [picături de amestecuri provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui] amestecată [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:2]

Cuvintele nutfatin şi amshājin înseamnă lichide amestecate. Conform unor comentatori ai Coranului, „nutfah (picătură de amestecuri)" face referire la agenţii sau lichidele masculine şi feminine. După amestecul gameţilor masculini şi feminini, zigotul rămâne nutfah. Expresia „nutfah (picătură de amestecuri)" poate însemna şi lichidul spermatic, care este format din diverse secreţii, provenite din mai multe glande.

Prin urmare, nutfatin amshāj, adică o cantitate mică de lichide amestecate, se referă la gameţii feminini şi masculini (fluide sau celule) şi o parte din fluidele înconjurătoare.

• Determinarea sexului

Sexul fetusului este determinat de natura spermei, nu de cea a ovulului. Sexul copilului, chiar dacă este femeiesc sau bărbătesc, depinde de cele 23 de perechi de cromozomi, dacă aceştia sunt XX sau XY.

În primul rând, determinarea sexului depinde de tipul de sex al cromozomului care este în sperma care fertilizează ovulul. Dacă sperma care fertilizează ovulul conţine un X, fetusul este de sex feminin, iar dacă spermatozoidul care fertilizează conţine un Y, atunci fetusul este de sex masculin:

„Şi că El i-a creat pe cei doi soţi – bărbătuşul şi femeiuşa – ~ Dintr-o picătură, când ea este vărsată?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:45-46]

Cuvântul arab nutfah înseamnă o cantitate mică de lichid şi tumnā înseamnă ejaculat sau plantat. Prin urmare, nutfah se referă în mod special la spermă, pentru că este ejaculată.

Coranul cel Nobil spune:

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânţa vărsată?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:37]

„Apoi el a devenit ‘alaqah [un cheag de sânge], apoi El [Allah] l-a creat [pe el] şi i-a dat [lui] chip armonios." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:38]

„Şi a făcut din el două sexe, bărbat şi femeie." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:39]

Aici este din nou menţionat faptul că o cantitate mică (o picătură) de spermă (indicată prin cuvântul nutfatan min maniyyin), care vine de la bărbat, este responsabilă pentru sexul fetusului.

Pe continentul asiatic, în India, soacrele preferă de obicei să aibă nepoţi de sex masculin şi de multe ori le învinovăţesc pe nurori dacă nepotul născut nu este băiat. Dacă ar şti că factorul determinant este natura spermei bărbatului şi nu ovulul femeii!! Dacă ar fi să învinovăţească pe cineva, atunci ar trebui mai degrabă să dea vina pe fiii lor şi nu pe nurori, din moment ce Coranul şi ştiinţa susţin faptul că lichidul bărbatului este responsabil pentru sexul copilului!

• Fetusul este protejat de trei straturi

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„[...] El vă creează în pântecele mamelor voastre, făptură după făptură[28], în trei întunecimi[29] [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:6]

Conform profesorului Keith Moore, aceste trei întunecimi din versetul coranic se referă la:

• pântece
• uter
ū membrana amniotică (placenta).

• Etapele embrionare

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Noi l-am creat pe om[30] din apa aleasă [venită] din lut. ~ Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur,[31] ~ Apoi am făcut din picătură un cheag[32] şi am făcut din cheag o bucată de carne şi am făcut din bucata de carne oase şi am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.[33] Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:12-14]

---

28 Fază după fază
29 Pântecele, uterul şi placenta
30 Pe oameni
31 Adică uterul femeii
32 Un cheag de culoarea sângelui lipicios
33 Diferită de ceea ce a fost făcut

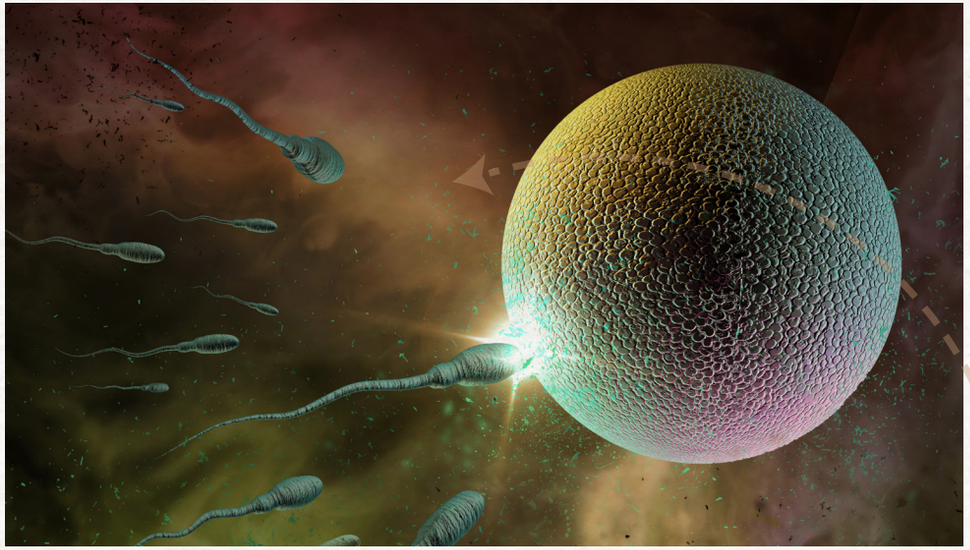
În aceste versete, Allah spune că omul este creat dintr-o cantitate mică de lichid, care este plasată într-un loc liniştit, bine fixat (bine-stabilit sau depus) pentru care este folosit cuvântul arab qarārin makīn. Uterul este foarte bine protejat prin coloana vertebrală ferm sprijinită de muşchii spatelui. Embrionul este în continuare protejat de sacul amniotic, care conţine lichidul amniotic. În acest fel, fetusul are un loc bine protejat.

Această cantitate mică de lichid devine ‘alaqah, care înseamnă un lucru agăţat. De asemenea, înseamnă o substanţă lipicioasă. Ambele descrieri sunt acceptabile ştiinţific, pentru că în primele stadii fetusul este agăţat de peretele uterului şi, de asemenea, apare sub forma unei lipitori. Mai mult decât atât, el se comportă ca o lipitoare (care suge sânge) şi se aprovizionează cu sânge prin placentă de la mamă.

Al treilea sens al cuvântului ‘alaqah este cheag de sânge. În timpul stadiului de ‘alaqah, care se întinde între săptămânile a treia şi a patra de sarcină, sângele se încheagă în vasele închise. Prin urmare, embrionul capătă forma unui cheag de sânge, pe lângă cea de lipitoare. Comparaţi cunoştinţele disponibile din Coran cu lupta omului pentru descoperirile ştiinţifice.

În anul 1677, Hamm şi Leeuwenhoek au fost primii oameni de ştiinţă care au observat celulele spermei umane (spermatozoizii) printr-un microscop. Ei au crezut că sperma conţine un om în miniatură care începe să crească în uter, pentru a forma un nou-născut. Această teorie a fost cunoscută sub numele de teoria perforării. Atunci când oamenii de ştiinţă au descoperit faptul că ovulul este mai mare decât sperma, De Graf şi alţii au crezut că fetusul există într-o formă miniaturală în ovul. Mai târziu, în secolul al XVIII-lea, Maupertuis a propagat teoria de moştenire biparentală.

‘Alaqah este transformat în mudghah, care înseamnă un lucru care este mestecat (care prezintă muşcături, care este muşcat) şi, de asemenea, înseamnă un lucru lipicios şi mic, care poate fi introdus în gură ca o gumă. Ambele explicaţii sunt corecte din punct de vedere ştiinţific. Profesorul Keith Moore a luat o bucată de ipsos etanş şi a făcut-o de mărimea şi forma fetusului în primul stadiu şi a mestecat-o cu dinţii pentru a o face mudghah. El a comparat aceasta cu fotografia unui fetus în stadiul primar. Urmele lăsate de dinţi semănau cu „somites”, care este formarea timpurie a coloanei vertebrale.

Acest mudghah este transformat în oase (idhâm). Oasele sunt îmbrăcate cu carne sau muşchi (lahm). Apoi Allah îl face o altă creatură.

Profesorul Marshall Johnson, unul dintre cei mai importanţi oameni de ştiinţă din S.U.A, preşedintele Departamentului de Anatomie şi directorul Institutului Daniel la Universitatea Thomas Jefferson, din Philadelphia, S.U.A, a fost rugat să comenteze versetele din Coran care fac referire la embriologie. La început, a spus că versetele coranice care descriu stadiile embrionare nu pot fi o coincidenţă. Era posibil ca Mohammed)Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fi avut un microscop foarte bun .Fiindu-i amintit faptul că Nobilul Coran a fost revelat acum mai bine de ١٤٠٠ de ani şi că microscopul a fost inventat multe secole mai târziu ,după timpul în care a trăit Profetul Mohammed)Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ,profesorul Johnson a râs şi a admis faptul că primul microscop inventat nu ar fi putut amplifica mai mult de 10 ori un lucru şi nu fi putut arăta o imagine clară. Mai târziu, el a spus:

„Nu văd aici nimic care să fie în contrazicerea conceptului că Intervenţia Divină a fost implicată atunci când Mohammed a recitat Coranul.”

Conform doctorului Keith Moore, clasificarea modernă a etapelor de dezvoltare embrionară, care este adoptată în întreaga lume, nu este uşor de înţeles, din moment ce identifică stadii pe baza numerică, de exemplu, stadiul 1, stadiul 2 etc. Pe de altă parte, diviziunile revelate în Coran sunt bazate pe forme distincte şi uşor de identificat, prin care trece embrionul. Acestea sunt bazate pe diferite faze ale dezvoltării prenatale şi oferă descrieri ştiinţifice elegante, care sunt uşor de înţeles şi practice.

De asemenea, stadiile embrionare ale dezvoltării umane au fost descrise în următoarele versete:

„Oare nu a fost el o nutfah [picătură amestecată] din sămânţa vărsată? ~ Apoi el a devenit ‘alaqah [un cheag de sânge], apoi El [Allah] l-a creat [pe el] şi i-a dat [lui] chip armonios, ~ Şi a făcut din el două sexe, bărbat şi femeie.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:37-39]

„Care te-a creat pe tine, ţi-a dat o formă perfectă, şi ţi-a dat proporţia cuvenită, ~ În orice formă a dorit, El «te-a pus la un loc» [adunat, creat, oferind o formă umană sau animală]?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 82:7-8]

• Embrionul parţial format şi parţial neformat

În stadiul mudghah, dacă este făcută o incizie în embrion şi organele interne sunt disecate, poate fi observat faptul că cele mai multe dintre ele sunt formate, în timp ce restul nu sunt complet formate.

Conform profesorului Johnson, dacă descriem embrionul ca fiind o creaţie completă, atunci vom descrie numai partea care a fost creată deja. Dacă îl vom descrie ca fiind o creaţie incompletă, atunci vom descrie numai partea care nu a fost creată încă. Prin urmare, este o creaţie completă sau incompletă? Nu există nicio altă descriere mai bună a acestui stadiu al embriogenezei decât descrierea Coranului, „parţial format şi parţial neformat”, după cum găsim versetul următor:

„[...]Noi doară v-am creat din ţărână[34], apoi dintr-o picătură[35], apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită şi neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [Puterea Noastră] [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:5]

Ştiinţific, ştim că în acest prim stadiu de dezvoltare există unele celule care sunt diferenţiate şi sunt unele celule care sunt nediferenţiate – unele organe sunt formate, iar altele nu.

• Simţul auzului şi al văzului

Primul simţ apărut în dezvoltarea embrionului este auzul. Fătul poate auzi sunetele după săptămâna a 24-a. Ulterior, simţul văzului este dezvoltat şi în săptămâna a 28-a retina devine sensibilă la lumină.

Coranul ne explică:

„Şi v-a dat vouă auzul, ochii şi inimile[36].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:9]

„[...] astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz [capabil să audă versetele Noastre] şi cu vedere [capabil să vadă semnele şi dovezile Noastre].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:2]

„El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul şi inimile[37]. [Însă nici auzul, nici văzul, nici inimile lor nu le-au fost de niciun folos]. Însă voi sunteţi atât de puţin mulţumitori![38]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:78]

În toate aceste versete, este menţionat simţul auzului înainte de simţul vederii. Astfel, descrierea din Coran se potriveşte perfect cu descoperirile din embriologia modernă.

---

34 Primul strămoş al vostru l-am creat din ţărână
35 De spermă
36 Pentru ca să percepeţi cu ele Adevărul şi să fiţi călăuziţi pe calea cea bună
37 Pentru ca să auziţi, să vedeţi şi să înţelegeţi
38 Faţă de această Binecuvântare a lui Allah

12

ŞTIINŢA GENERALĂ

• Amprentele

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Oare socoteşte omul [necredinciosul] că Noi nu vom aduna [reasambla] din nou oasele sale [în Ziua Învierii]? ~ Ba da, Noi suntem în stare să potrivim în ordinea perfectă vârfurile degetelor sale [amprentele, fiecare fiinţă umană are amprente unice, dovedind că Domnul nostru (Allah) este Creatorul Suprem al tuturor lucrurilor]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:3-4]

Necredincioşii contestă reînvierea după ce oasele oamenilor morţi au fost dezintegrate în pământ, precum şi faptul că fiecare individ va fi identificat în Ziua Învierii. Allah Preaînaltul răspunde la aceasta spunând că El poate nu numai să refacă perfect oamenii, ci chiar şi amprentele lor.

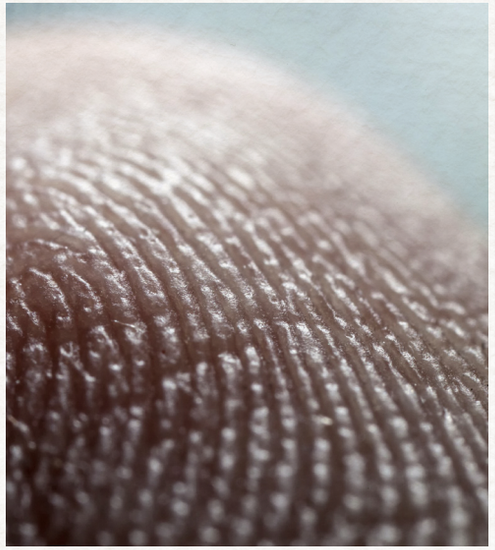
De ce Coranul, în timp ce se vorbeşte despre stabilirea identităţii individului, discută în mod special despre amprente? În anul 1880, amprentele devin metoda ştiinţifică de identificare, după cercetările efectuate de sir Francis Golt. Nu există două persoane în această lume care să poată avea acelaşi model de amprente digitale, nici măcar gemenii identici. Acesta este motivul pentru care forţele poliţiei folosesc amprentele pentru a identifica infractorii.

În urmă cu mai bine de 1400 de ani, cine ar fi putut cunoaşte unicitatea amprentei fiecărui om? Cu siguranţă nu ar fi fost nimeni altul în afara Creatorului Însuşi!

• Receptorii durerii din piele

S-a crezut că senzaţia de durere este dependentă numai de creier. Descoperirile recente au arătat totuşi că există receptori ai durerii în piele, fără de care

o persoană nu ar putea fi capabilă să simtă durerea. Atunci când un medic examinează un pacient care are arsuri, el verifică gradul arsurii prin înţepare. Dacă pacientul simte durerea, medicul este mulţumit, pentru că acest lucru indică faptul că arsurile sunt superficiale şi receptorii durerii sunt intacţi. Pe de altă parte, atunci când pacientul nu simte durerea, acest lucru indică faptul că este o arsură profundă şi receptorii durerii au fost distruşi.

Coranul arată clar existenţa receptorilor durerii în următorul verset:

„Cei ce nu cred în versetele Noastre[39], pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc şi de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Hakīm [Înţeleptul]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:56]

Profesorul Tagatat Tejasen, preşedintele Departamentului de Anatomie de la Universitatea din Chiang Mai, Thailanda, a petrecut o perioadă lungă de timp cercetând receptorii durerii. Iniţial, el nu putea să creadă că în Coran a fost menţionat acest lucru ştiinţific acum mai bine de 1400 de ani. Mai târziu, el a verificat în special traducerea acestui verset coranic şi a fost atât de impresionat de acurateţea ştiinţifică a versetului, încât, la a opta conferinţă medicală – Semnele ştiinţifice ale Coranului şi Sunnei – care a avut loc în Arabia Saudită la Riad, a proclamat public cu mândrie:

„Nu există altă Divinitate în afară de Allah şi Mohammed este Robul şi Trimisul Său“.

---

39 Coranul

13

Concluzii

Dacă prezenţa dovezilor ştiinţifice din Coran s-ar atribui unor coincidenţe, aceasta ar fi împotriva lucrurilor comune şi a adevărului ştiinţific abordat.

Într-adevăr, acurateţea ştiinţifică a versetului confirmă declaraţia deschisă a Coranului:
„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] şi în sufletele lor înşişi, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:53]

Coranul invită omenirea să reflecte la crearea acestui Univers în versetul:
„În crearea Cerurilor şi a Pământului şi în schimbarea nopţii şi a zilei sunt semne pentru cei dăruiţi cu minte." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:190]

Dovezile ştiinţifice din Coran demonstrează clar originea sa Divină. Acum mai bine de 1400 de ani, niciun om nu putea fi autorul unei asemenea cărţi, care să conţină atâtea dovezi ştiinţifice.

Cu toate acestea, Coranul nu este o carte de ştiinţă, ci o carte a „semnelor". Aceste semne invită omul să realizeze scopul existenţei sale pe Pământ şi să trăiască în armonie cu natura. Coranul este un Mesaj adevărat de la Allah, Creatorul şi Susţinătorul Universului. El conţine acelaşi Mesaj al Unicităţii lui Allah, care a fost propovăduit de către toţi Profeţii, de la Adam, Moise, Isus până la Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!).

Au fost scrise mai multe volume detaliate cu privire la Coran şi ştiinţa modernă iar cercetarea în acest domeniu continuă încă. Cu Voia lui Allah, această cercetare

va ajuta oamenii să se apropie mai mult de Cuvântul Celui Atotputernic. Această carte conţine numai câteva dintre dovezile ştiinţifice prezentate în Coran.

Profesorul Tejasen a acceptat islamul în baza unui singur „semn" ştiinţific

menţionat în Coran. Unii oameni poate au nevoie de zeci, iar alţii de sute de semne pentru a se convinge de originea Divină a Coranului. Alţii nu vor vrea să accepte Adevărul chiar şi după ce le sunt arătate mii de semne. Coranul condamnă o astfel de mentalitate în versetul:
„Surzi, muţi, orbi sunt ei şi nu se întorc.[40]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:18]

Coranul conţine un mod complet de viaţă pentru individ şi societate. Al-hamdu Lillah (Laudă lui Allah), modul de viaţă coranic este mult superior „isms" celui pe care omul modern l-a inventat din pură ignoranţă. Cine poate da o mai bună călăuzire decât Însuşi Creatorul?

Mă rog ca acest umil efort să fie acceptat de Allah, Cel la care mă rog pentru milă şi călăuzire. Amin!

40 Şi-au înfundat singuri intrările spre conştiinţă şi spre simţirea sufletelor lor şi au vrut să nu audă islamul sau să vină în întâmpinarea lui, după ce l-au acceptat, iar după aceea l-au abandonat prin ipocrizia lor

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

Modele cu scop comercial-publicitar și nu pentru vânzare

